

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/59/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118200816
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118200816.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: B. W., nar. XX.XX.XXXX a J. W., nar. XX.XX.XXXX, obe deti bytom ako matka, v konaní zastúpené procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, deti rodičov: matky Mgr. H. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX/XX, X., prechodne bytom Y. XXX, právne zast.: JUDr. Lucia Zvolenská, advokátka, so sídlom Kollárova 17, Trnava, a otca Bc. J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, X., právne zast.: JUDr. Barbora Petrovič, advokátka, so sídlom Hlavná 44, Trnava, o návrhu otca na uloženie povinnosti matke podávať informácie o maloletých deťoch, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 15. mája 2018, č.k. 21P/8/2018-191, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie uložil matke povinnosť pravidelne informovať otca vždy k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca v roku do 20:00 hod. o zdravotnom stave maloletých detí, školskom prospechu, mimoškolských aktivitách maloletých detí, o dlhodobejšom pobyte maloletých detí mimo miesta ich bydliska, o nakladaní s majetkom maloletých detí, o osobitných potrebách maloletých detí, ako aj o ďalších podstatných veciach týkajúcich sa maloletých detí a to e-mailom alebo písomne poštou a priebežne bezodkladne informovať otca o mimoriadnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletých detí formou SMS správ, e-mailom alebo písomne poštou. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ustanovenia § 24 ods. 4, ods. 5 a § 28 ods. 2 Zákona o rodine, vecne súd dôvodil, že otec navrhoval uložiť matke povinnosť informovať ho o podstatných veciach týkajúcich sa maloletých z dôvodu, že maloletí boli po rozvode zverení do osobnej starostlivosti matky, ktorá ale otca vopred o mimoriadnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletých pravidelne neinformuje, dokonca mu napriek žiadosti takéto informácie poskytovať odmieta a dozvedá sa o nich až ex post, napr. o tom, že maloletá navštevuje psychológa, tiež matka odmieta otcovi oznámiť mená detských lekárov, preto sa ani otec u nich na zdravotný stav informovať nemôže, matka odmieta otcovi oznámiť aj prístupové kódy do elektronickej žiackej knižky, pokiaľ sú maloletí chorí, matka odmieta otcovi predložiť, resp. ukázať príslušné lekárske správy, dokonca, keď si otec preberá maloletých na styk, matka mu odmietne oznámiť, aké lieky majú predpísané, ako ich majú maloletí užívať a celkovo, aký režim im bol nariadený, ostatne sa otec znovu až ex post dozvedel, že maloletý absolvoval operačný ORL zákrok, znovu matka o tomto nielenže vopred neinformovala, ale aj následne odmietla oznámiť otcovi, kde maloletý tento zákrok absolvoval, či je hospitalizovaný, či niečo potrebuje, ohľadom mimoškolských

aktivít ako aj školského prospechu matka taktiež otca odmieta informovať, pričom matka svoje počínanie zdôvodňuje tým, že ho to nemá čo zaujímať, že to nie je jeho starosť. Matka považovala návrh otca za bezdôvodný a žiadala ho zamietnuť. Podľa nej otec uvádza nepravdy a zavádza, otec má všetky informácie o deťoch a má ešte aj rozšírený styk s mal. deťmi, takže má dosť času, ako i informácií o zdravotnom stave ale i školskom prospechu maloletých. Podľa nej otec nerešpektuje zdravotný stav maloletých detí a negatívne ovplyvňuje ich rast a vývoj, matka má z neho strach a preto minimalizuje akýkoľvek fyzický kontakt s ním.

3. Súd prvej inštancie na základe výsledkov dokazovania dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky k uloženiu povinnosti matke pravidelne informovať otca o maloletých deťoch. Z rozsudku tunajšieho súdu č.k. 11P/78/2016 - 403 zo dňa 1.6.2017 mal súd preukázané, že manželstvo rodičov bolo rozvedené a súd schválil rodičovskú dohodu, ktorou boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bol upravený styk s maloletými deťmi počas bežného týždňa každý páry kalendárny týždeň v stredu od 15.00 hodiny do 19.00 hodiny, od piatku od 15.00 hodiny do nedele do 19.00 hodiny, každý nepárny kalendárny týždeň od utorku od 15.00 hodiny do 19.00 hodiny, od štvrtku od 15.00 hodiny do piatku do 8.00 hodiny. Z výsluchov rodičov mal súd preukázané, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, maloleté deti žijú v spoločnej domácnosti s matkou, ktorej boli zverené do osobnej starostlivosti a otec sa s maloletými deťmi stretáva podľa uvedeného rozsudku. Otec má záujem byť pravidelne informovaný o maloletých deťoch. V konaní bolo nesporné, že komunikácia medzi rodičmi je problematická, týka sa len starostlivosti o maloleté deti a rodičia komunikujú najmä formou sms - správ, z ktorých mal súd preukázané, matka otca informovala o bežných ochoreniach maloletých detí ako aj o liekoch, ktoré im má otec zakúpiť, ak neboli viazané na lekársky predpis. Matka však pri výsluchu potvrdila, že otcovi dopredu neoznámila, že maloletá B. navštívi Centrum pedagogicko -psychologického poradenstva a prevencie v Trnave a ani dôvod tejto návštevy, toto sa otec dozvedel až po tomto vyšetrení z pečiatky v žiackej knižke maloletej a dôvod vyšetrenia mu matka oznámila až na výzvu právnej zástupkyne na súdnom pojednávaní. Matka ďalej otcovi neoznámila meno nového detského lekára a stomatológa detí po ich presťahovaní sa do inej obce, ďalej matka oznámila otcovi dva dni pred operačným ORL zákrokom maloletého J., že maloletý sa tohto zákroku zúčastní bez toho, aby tento zákrok vopred prekonzultovala s otcom, keď zároveň mu neoznámila ani to, že maloletý absolvoval predoperačné vyšetrenia, pričom matka sama pri výsluchu uviedla, že nepotrebovala, aby otec o tom vedel. Matka ďalej neinformovala otca o tom, že maloletého prihlásila na krúžok anglického jazyka, ktorý navyše prebiehal v čase, kedy mal otec upravený styk s maloletým. Z výsluchu matky a otca mal súd preukázané, že matka poskytuje otcovi len niektoré informácie o maloletých deťoch, selektívne, teda len tie, ktoré ona sama uzná za vhodné a o viacerých podstatných veciach týkajúcich zdravotného stavu maloletých detí, školských a mimoškolských aktivít maloletých detí otca neinformovala. Podľa matky si otec informácie o deťoch má zisťovať sám dopytom na lekárov, nahliadaním do zdravotnej dokumentácie, dopytom na učiteľov, elektronicky cez webové stránky školy a škôlky, čo je v rozpore s § 24 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, má právo na pravidelné informovanie o maloletom dieťati od rodiča, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Vzhľadom na uvedené uložil súd matke povinnosť informovať otca o maloletých deťoch písomne v pravidelných časových intervaloch, t.j. vždy k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca v roku do 20:00 hod., s výpočtom vecí, ktorých sa informačná povinnosť týka. Podľa názoru súdu informácie, o ktorých má matka povinnosť otca maloletých detí informovať a ani interval ich podávania matku zbytočne ani nadmieru nezaťažujú, ich včasnosť a aktuálnosť bude zodpovedať tomu, čo sa udialo alebo udeje alebo očakáva v rozpätí jedného mesiaca a ku koncu každého kalendárneho mesiaca. Rozhodnutie súdu zavedie do výkonu rodičovských práv a povinností rodičov maloletých detí, ktorí spolu nežijú, pravidelnosť a obsah, ktoré zodpovedajú právnej úprave. Pokiaľ bude zo strany oboch rodičov dobrá vôľa, sami nájdu spôsob, ako pristupovať k výkonu rodičovských práv a povinností aj bez zásahov a rozhodnutí súdu. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keď dôvod na výnimku z tohto pravidla nezistil.

4. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka, majúc za to, že súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tvrdenia otca sú nepravdivé, zavádzajúce a účelové, otec bol matkou informovaný o tom, že deti navštevujú detského aj zubného lekára v obci Cifer, kde sa navyše nachádza len jeden takýto lekár, ak sú deťom predpísané lieky, otec je vždy pri prevzatí detí o tomto osobne informovaný, nie je pravdou, že by maloletý absolvoval zákrok nosných mandlí len na základe rozhodnutia matky, keď o

zároku nosných mandlí u maloletého rozhodol odborný lekár a nie matka, nie sú pravdivé tvrdenia otca o zdravotnom probléme so stolicou u maloletého J., matka po dohode s lekárkou najprv maloletému upravila stravu, navštívili odborného lekára, ktorý mu predpísal lieky a o ktorých podávaní bol otec riadne informovaný a tieto mu aj boli odovzdané pri preberaní maloletého, ale otec nerešpektuje liečebný režim dieťaťa. Nepravdivé sú aj ďalšie tvrdenia otca a síce, že maloletému ostrihal hlavu z dôvodu výskytu lupín (maloletý totiž lupiny nemal), alebo že maloletá trpí na otlaky spôsobené zrejme nesprávnou obuvou (maloletá totiž trpí na bradavice

na chodidlách), tiež je riadne informovaný o školskom prospechu maloletej B. prostredníctvom elektronickej žiackej knižky a o školských aktivitách prostredníctvom webovej stránky ZŠ a slovníčka, navyše sa môže o jej prospechu informovať aj na rodičovských schôdzkach a mailom od triednej učiteľky. O aktivitách maloletého J. je informovaný prostredníctvom oznamov vyvesených na dverách triedy a tiež prostredníctvom webovej stránky materskej školy. Matka nezmenila prístupové heslá do elektronickej žiackej knižky, navyše o prospechu sa otec mohol informovať na rodičovských schôdzkach, okrem toho, keby sa s ňou riadne na vyučovanie pripravoval, videl by, aké známky má z ktorého predmetu v žiackej knižke, otec sa s ňou však do školy nepripravuje. Je pravda, že vysvedčenie maloletej nevidel, známky sú však uvedené v žiackej knižke i elektronickej žiackej knižke. Nepravdivé sú aj ďalšie tvrdenia otca, ako to, že zabezpečuje prípravu k prvému svätému prijímaniu maloletej s iným kňazom, tiež tvrdenie, že v CPPP bola maloletá na podnet matky, pretože v skutočnosti o to požiadala matku učiteľka a pokiaľ by otec na rodičovské schôdzky chodil, bol by o tom informovaný. Matka zdôraznila, že tak ako uviedla už pred prvoinštančným súdom, návrh na rozvod podávala z dôvodu, že už počas manželstva otec nerešpektoval zdravotný stav maloletých detí, ich výchovu a vzdelávanie, chcel počas manželstva spáchať samovraždu s vlastnou strelnou zbraňou, psychicky matku týral, čo vyvrcholilo aj fyzickým napadnutím. Práve z dôvodu, aby sa matka vyhla akýmkoľvek atakom z jeho strany, snaží sa minimalizovať akýkoľvek kontakt s ním, aj preto nebola prítomná na pojednávaní pred okresným súdom. Napriek tomu je však dostatočne informovaný o zdravotnom stave, školských a mimoškolských aktivitách maloletých detí prostredníctvom sms- správ. V prípade, že je informovaný o daných skutočnostiach, vždy zo strany otca nasledujú rôzne vyhrážky typu „nahlásim to tvojim nadriadeným, zavolám políciu, kolízneho opatrovníka, podám si návrh na súd“ čo minimalizuje matka tým, že si svoj mobilný telefón na krátky čas zablokuje. Doloženými sms- správami ako i e-mailovou komunikáciou matka podľa jej názoru dostatočne preukázala, že otec uvádzal nepravdivé tvrdenia a jeho návrh bol len účelový s cieľom nadmerne matku zaťažovať. Ide tu navyše o rozhodnutie nadbytočné, keďže otec má súdom uložený rozšírený styk s maloletými, takže má rovnakú možnosť prístupu k informáciám o nich. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a návrh otca zamietol v celom rozsahu.

5. Otec v písomnom vyjadrení považoval odvolanie za nedôvodné a účelové v snahe matky vyhnúť sa svojej zákonnej povinnosti informovať. Otec nesúhlasí s tvrdeniami matky uvedenými v odvolaní, pričom poukazuje na to, že znova sa matka sama usvedčila z toho, že komunikuje s otcom v nepostačujúcej rovine, sama potvrdila, že mená lekára maloletých otcovi neoznámila, na čom nič nemení ani fakt, že v obci ordinuje iba jeden detský lekár a pod. Matka tiež zavádza v tom, že by otec bol dostatočne vopred informovaný o zákroku nosných mandlí maloletého, keďže sama na pojednávaní potvrdila, že nepotrebovala, aby otec vedel, že maloletý podstúpil predoperačné vyšetrenia, navyše odmietla otcovi oznámiť, kde maloletý absolvuje zákrok a o samotnom zákroku ho informovala až tesne pred ním a to dva dni, bez toho, aby zákrok najskôr s otcom prekonzultovala. Neobstojí jej konštatovanie, že zákrok nariadil lekár, pretože k zákroku je potrebný konsenzus oboch rodičov, matka však nepovažuje otca za rovnocenného rodiča, nepovažuje za potrebné informovať ho o nie bežných veciach a o spoločnom riešení týchto vecí, pričom argumentuje tým, že sama má deti zverené do osobnej starostlivosti. Otec popiera, že by nerešpektoval zdravotný stav maloletých, pokiaľ matka neinformuje otca o tom, aké lieky deti užívajú a v akom dávkovaní, argumentujúc, že otec má byť podľa nej bežnými liekmi doma vybavený, toto otec považuje za zlyhanie informačnej povinnosti matky a vážne riziko pre maloletých. Pokiaľ ide o školský prospech, podľa názoru otca známky v žiackej knižke nepodávajú rodičovi kompletný obraz o prospechu dieťaťa. Ohľadom vyšetrenia maloletej v CPPP a prevencie v Trnave uviedol, že nie je relevantné, na koho apel tam maloletá bola vyšetrená ale to, že otec o tomto informovaný nebol a to ani vopred, ani ex post. Matka tiež nepovažovala za potrebné vybaviť maloletú k styku s otcom aj vysvedčením, maloletá sa nemala otcovi čím pochváliť, hoci očakávala odmenu. Otec trvá na tom, že sa s maloletými učí a pestujú spolu aj aktivity ako športovanie, poznávanie prírody, hranie a pod. Tvrdenia matky, že bola otcom psychicky týraná, otec odmieta, nezakladajú sa na pravde, pričom matka ako príslušníčka policajného zboru je povinná takéto skutočnosti riešiť hneď. Záverom otec poukazuje na

znalecký posudok č. 2/2017 vyhotovený v rozvodovom konaní, kde znalec okrem iného uviedol, že „takéto negatívne hodnotenie interpersonálneho štýlu otca zo strany matky nezodpovedá osobnostnému profilu otca na základe celkových výsledkov psychologického vyšetrenia...“ Matka teda opakovane, dokonca vedome a úmyselne otca o podstatných záležitostiach detí neinformovala a neinformuje, otca považuje za menejcenného rodiča, ktorého informovať „nepotrebuje“ a preto otec považuje návrh za dôvodný a ako vecne správny ho navrhol potvrdiť.

6. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

7. Matka v odvolacej replike opakovane zdôraznila, že otec maloletých je vždy cez sms-správy upozornený na zdravotný stav maloletých, lieky ako i režim, ktoré odporučia lekári, o čom podľa nej svedčia správy, ktoré doložila. Otec maloletých bol informovaný o tom akého detského a zubného lekára maloleté deti navštevujú, bol vopred a včas informovaný o zákroku maloletého J. i jeho zdravotnom stave po zákroku, o čom svedčia priložené sms správy, zopakovala, že otec vôbec nerešpektuje zdravotný stav maloletých detí a vyžaduje si styk s deťmi i keď sú choré, maloletú B. napriek bolestivým bradavičiam na chodidlách zobral liezť na skaly, keď sám vydedukoval, že sa jedná len o otlaky zapríčinené pravdepodobne nevhodnou obuvou, raz sa maloletá od otca vrátila s pľuzgiermi na chrbtici a hrudi, o čom otec matku neinformoval a následne celý víkend matka s maloletou strávili na pohotovosti, keď maloletej bol diagnostikovaný pásový opar. V ďalšom matka v podstate zopakovala to, čo už uviedla v podanom odvolaní, poukázala tiež na to, že otec sa počas stretnutia s maloletou vôbec neučí a táto chodí do školy nepripravená. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť tak, že návrh otca bude v celom rozsahu zamietnutý, pričom pripojila kópie sms - komunikácie medzi rodičmi za posledné obdobie.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, matka maloletých (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie treba považovať za správny.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, pričom svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a poukazuje na správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP). K odvolacím argumentom matky a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia však odvolací súd dopĺňa iba nasledovné:

10. Podstata odvolacej argumentácie matky je založená na tvrdení, že uloženie povinnosti podávať otcovi informácie o deťoch je nadbytočné a takáto súdna úprava nie je potrebná, keď otec je dostatočne informovaný o všetkých podstatných veciach týkajúcich sa maloletých jednak matkou (formou sms-správ a e-mailom) a jednak má iné prostriedky, ako si informácie zaobstaráť - od lekárov, od detí samotných, zo školy, zo žiackych knižiek atď.). Odvolací súd však názor matky nezdieľa.

11. Pokiaľ ide o maloleté deti, tieto sa síce podľa súdom určenej úpravy s otcom stýkajú v pomerne širokom rozsahu, avšak nemožno ich zaťažovať informačnou povinnosťou s výnimkou bežných vecí, ktoré prirodzene deti rodičovi zvyknú oznamovať (napr. bežné veci týkajúce sa školy a voľnočasových aktivít). Je neprípustné maloleté deti robiť zodpovednými za neposkytnutie informácie, oneskorené poskytnutie informácie, prípadne za podanie skreslenej (neobjektívnej) informácie a pod., a to osobitne v prípade, ak ide o deti vo veku maloletej B. a maloletého J., ktorých rozumová vyspelosť neposkytuje rodičovi žiadnu záruku, že bude včas a náležite informovaný o veciach, ktoré sú z pohľadu rodiča podstatné. Argumentácia matky, že otec môže informácie čerpať od detí samotných, preto neobstojí. Jedine matka a otec dieťaťa sú, vzhľadom k právam a povinnostiam, ktoré im zo Zákona o rodine obom prislúchajú, spôsobilí selektovať, aké veci zo života maloletých sú podstatné, a o týchto potom rozhodujú spoločne na základe ich dohody, prípadne ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich

s výkonom rodičovských práv a povinností, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd v súlade s § 35 Zákona o rodine.

12. Z dokazovania vyplýva, že matka síce otca informuje formou sms - správ o zdravotnom stave detí, avšak ide o konverzácie rodičov, majúce skôr konfliktný charakter, kde rodičia si vzájomne vyčítajú chyby v starostlivosti o deti, hádajú sa a urážajú, pričom nejde o objektívne podávanie informácií, ktoré by umožňovalo konštruktívne riešenia problémov, ktoré sa detí dotýkajú a nemožno ich považovať za systematické a pravidelné informovanie druhého rodiča o maloletých. Matka najmä v čase pred podaním návrhu otca na súd, viackrát vo svojich správach dala otcovi pocítiť, že ho nepovažuje za rovnocenného rodiča, nakoľko deti súd zveril do starostlivosti jej. Takto napr. v septembri 2017 píše otcovi ...“ deti boli zverené mne, vy nemáte čo vybavovať...” a v jej správach sa často vo vzťahu k otcovi vyskytujú direktívne príkazy, alebo zákazy týkajúce sa detí, napr. v správe z novembra 2017 uvádza „...tvojou povinnosťou je rešpektovať ich mimoškolské aktivity...“ Je nepochybné, že ani otec maloletých podľa tónu korešpondencie nevystupuje vo vzťahu k matke priateľsky, avšak to ho nezabavuje práva na pravidelné informácie o svojich deťoch od matky, ktorá s deťmi trávi oveľa viac času ako on a je teda informovanejšia ako otec, pričom ani možnosť získať niektoré informácie z druhotných zdrojov, na ktoré matka poukazovala už v konaní pred okresným súdom (ako žiacka knižka, triedna učiteľka a pod.) by tento rozdiel v úrovni informovanosti nedokázala vyrovnáť. Záverom odvolací súd uvádza, že aj keď od začatia súdneho konania v januári 2018 správy matky adresované otcovi postupne nadobudli vecnejší ráz a často aj požadované informácie obsahujú, možno dôvodne predpokladať, že je tomu tak práve pod vplyvom tohto prebiehajúceho súdneho konania, takže v prípade zamietnutia otcovho návrhu by nebolo žiadnej záruky, že si matka bude svoju povinnosť riadne plniť.

13. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd zhodne so súdom prvoinštančným po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že je tu potreba úpravy v zmysle zakotvenia informačnej povinnosti matke tak ako to urobil súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím.. Úlohou súdu bolo rozhodnúť v čo najlepšom záujme maloletých detí a rozhodnutie prvoinštančného súdu túto podmienku splnilo.

14. Vzhľadom k tomu, že matka ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne také relevantné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu odvolaním napadnutého rozhodnutia, majúc za to, že úprava jej informačnej povinnosti je primeraná a zodpovedajúca okolnostiam prípadu, pričom rešpektuje záujmy detí a súčasne nijako nemôže matku nadmerne obťažovať, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, pričom v podrobnostiach odkazuje na náležité a presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

15. Odvolací súd z dôvodu vecnej správnosti potvrdil aj rozhodnutie o trovách konania a zároveň rozhodol o trovách odvolacieho konania a to podľa ustanovení § 52 CMP v spojení s § 58 CMP a ust. § 396 ods. 1 CSP.

16. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č. 233/1995 Z.z., alebo ak ide o rozhodnutie o starostlivosti o maloletého, styk s maloletým alebo inú ako peňažnú povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa štvrtej časti CMP.